

лѣмина. Тамъ, далечъ въ дълбини-тѣ на пространство-то, новия мѣръ извършва тържественно-то си пѣтешествіе, като мѣта назадъ къмъ насъ свѣтлина-та на своя-тъ властитель, слънце-то, строго като са покорява на великия законъ на всемирно-то тѣготеніе, кой-то приковава стары-тѣ планети о тѣхны-тѣ измѣнчивы орбиты.

Съ открытіе-то на разстояніе-то на нова-та планета присъединила са още една единица въ число-то на междупланетны-тѣ пространства, и тогазъ още съ по-голѣмо любопытство и постоянство захванали да търсятъ закона, кой то управлява разстояніе-то на планети-тѣ отъ слънце-то и тѣзи усилія скоро са увѣнчали съ успѣхъ. Дѣйствително, макаръ и да са не открила правилна прогрессія, обаче профессоръ Боде намѣрилъ слѣдующыя заблѣжителенъ емпирически законъ:

Да напишемъ
прогрессія-та: 0, 3, 6, 12, 24, 48, 96, 192 и т. н.

Да прибавимъ
на сѣко число по 4, 4, 4, 4, 4, 4, 4, 4 и пр.

Суммы-тѣ сж 4, 7, 10, 16, 28, 52, 100, 196

Ако сега число-то десять са приеме за разстояніе на земя-та отъ слънце-то, то останали-тѣ членове на прогрессія-та ще прѣдставляватъ много близо разстояніе-то на планети-тѣ, по този начинъ:

4	7	10	16	28	52	100	196
---	---	----	----	----	----	-----	-----

Меркурій, Венера, Земя, Марсъ — Юпитеръ, Сатурнъ, Уранъ. Подъ петия членъ на този редъ числа, намѣрва са празнина, коя-то съвършено отговаря на огромна-та мѣждина, коя-то съществува между орбиты-тѣ на Марса и Юпитера, точно тамъ, дѣто, споредъ прѣдсказваніе-то на Кеплера, трѣбало да са намѣрва още една планета. Въ 1784 год., три години слѣдъ открытіе-то на Урана, баронъ Захъ (Zach), увлѣченъ отъ заблѣжителныя законъ на Боде, даже приблизително исчислилъ розстояніе-то и періода на сега изобидо подозрѣваема-та планета. Мысль-та, че скоро новъ мѣръ ще са прибави на наша-та система, растяла и са усилявала въ умове-тѣ на астрономы-тѣ се повече и повече, до като най-послѣ въ 1800 год., въ Лиліенталъ, събрали са шесть заблѣжителны наблюдатели, и като съобразили прѣдмѣта внимателно, рѣшили да са завземжтъ съ всичка-та строгость и постоянство за търсеніе-то на планета-та, съществуваніе-то на коя-то вече са подозрѣвало. За това раздѣлили зодіакальныя поясъ на двадесять и четире части и ги расподѣлили между равно число наблюдатели, на кои-то длѣжностъ-та была, да изслѣдватъ всякой своя дѣлъ съ всевъзможна точность, като са стареа да открие нѣкое движуще са тѣло, ако бы да са случи между неподвижны-тѣ звѣзды.

Ако да бѣше възможно съ съвършенна точность да са заблѣжятъ относителны-тѣ положенія на всички-тѣ звѣзды въ коя да е часть на небе-то, то въ послѣдствіе, какво-то измѣненіе и да имъ са случеше, не щеше да бѣде трудно да са познае. Съ други думы: ако да бѣше възможно да са направеше ноця дагеротишна картина на нѣкоя часть на небе-то, и слѣдъ година да са направеше таквази картина на сѣща-та часть на небе-то, то като са сравнява число-то на звѣзды-тѣ и на двѣ-тѣ изображения, ако са помѣстеше нѣкоя звѣзда отъ свое-то мѣсто, или са по-